

ХМЕЛЬНИЦЬКА ОБЛАСНА РАДА
ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ УПРАВЛІННЯ ТА ПРАВА
ІМЕНІ ЛЕОНІДА ЮЗЬКОВА

ЗАТВЕРДЖЕНО

Рішення методичної ради університету
29 серпня 2024 року,
протокол № 1.

Перша проректорка, голова методичної
ради університету, кандидатка наук з
державного управління, доцентка

_____ Ірина КОВТУН

29 серпня 2024 року

м.п.

НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНІ МАТЕРІАЛИ
з навчальної дисципліни
«ПСИХОЛОГІЯ»
для підготовки на першому (освітньому) рівні
здобувачів вищої освіти освітнього ступеня бакалавра
із спеціальності 073 Менеджмент
галузі знань 07 Управління та адміністрування
заочної форми навчання

м. Хмельницький
2024

РОЗРОБНИК:

Доцентка кафедри філософії, соціально-гуманітарних наук та фізичного виховання,
кандидатка психологічних наук, доцентка
25 серпня 2024 року

_____ Оксана ГУМЕНЮК

СХВАЛЕНО

Рішення кафедри філософії, соціально-гуманітарних наук та фізичного виховання
29 серпня 2024 року, протокол № 1.

Завідувач кафедри, доктор філософських наук,
професор

_____ Леонід ВИГОВСЬКИЙ

29 серпня 2021 року

Деканеса факультету управління та економіки,
кандидатка економічних наук, доцентка
29 серпня 2024 року

_____ Тетяна ТЕРЕЩЕНКО

ЗМІСТ

			Стор.
1.	Структура вивчення навчальної дисципліни	–	3
	1.1. Тематичний план навчальної дисципліни	–	3
	1.2. Лекції		4
	1.3. Семінарські заняття	–	4
	1.4. Самостійна робота студентів	–	8
	1.5. Індивідуальні завдання	–	10
	1.6. Підсумковий контроль	–	11
2.	Схема нарахування балів	–	14
3.	Рекомендовані джерела	–	15
4.	Інформаційні ресурси в Інтернеті	–	17

1. Структура вивчення навчальної дисципліни

1.1. Тематичний план навчальної дисципліни

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин											
	Денна форма						Заочна форма					
	усього	у тому числі					усього	у тому числі				
		л	с/п	лаб	інд	с.р.		л	п	лаб	інд	с.р.
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
Тема 1. Предмет і завдання психології	2	2	-	-	-	-	2	2	-	-	-	-
Тема 2. Методологічні основи і методи психології	4	2	2	-	-	-	2	2	-	-	-	-
Тема 3. Особливості центральної нервової системи людини	11	-	2	-	-	9	14	-	-	-	-	14
Тема 4. Особистість та її структура	4	2	2	-	-	-	2	2	-	-	-	-
Тема 5. Розвиток особистості	13	2	2	-	-	9	14	-	-	-	-	14
Тема 6. Пізнавальні процеси особистості	13	2	2	-	-	9	15	-	2	-	-	13
Тема 7. Пам'ять та її розвиток	11	-	2	-	-	9	-	-	-	-	-	-
Тема 8. Емоційно-вольова сфера особистості	2	-	2	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Тема 9. Увага та її розвиток	11	-	2	-	-	9	14	-	-	-	-	14
Тема 10. Уява та творчість	11	-	2	-	-	9	13	-	-	-	-	13
Тема 11. Темперамент	12	2	2	-	-	8	15	-	2	-	-	13
Тема 12. Характер	12	2	2	-	-	8	15	-	2	-	-	13
Тема 13. Здібності	14	2	4	-	-	8	14	-	-	-	-	14
Всього годин:	120	16	26	-	-	78	120	6	6	-	-	108

1.2. Лекції

№ з/п	Назва і план теми	Кількість годин	
		Денна форма	Заочна форма
1	2	3	4
1.	Предмет і завдання психології	2	-
1.1.	Донауковий період розвитку психології		
1.2.	Науковий період розвитку психології		
1.3.	Предмет, галузі психології		
1.4.	Зв'язок психології з іншими науками		
2.	Методологічні основи і методи психології	2	-
2.1.	Поняття методології дослідження		
2.2.	Загальна характеристика методів науки		
2.3.	Класифікація методів психології (загальної і професійної)		
3.	Особистість та її структура	2	-
3.1.	Поняття про особистість. Індивід. Індивідуальність		
3.2.	Структура особистості: психічне, біологічне та соціальне		
3.3.	Характеристика розвитку особистості		
3.4.	Періодизація розвитку особистості		
	Усього	6	-

1.3. Семінарські заняття

Семінарське заняття 1

Тема: Пізнавальні процеси особистості

Питання для усного опитування та дискусії

- 5.1. Відчуття, види і властивості.
- 5.2. Сприймання, види і властивості. Види порушень сприймання.
- 5.3. Пам'ять, її процеси. Класифікація видів пам'яті.
- 5.4. Види порушень пам'яті. Прийоми розвитку пам'яті.
- 5.5. Мислення, його види і стилі.

Аудиторна письмова робота

Виконання студентами тестових завдань з питань теми заняття.

Методичні вказівки

Ключовими термінами, на розумінні яких базується засвоєння навчального матеріалу теми, є: відчуття; екстероцептивні відчуття; інтероцептивні відчуття; пропріоцептивні відчуття; сприйняття; сприйняття руху; сприйняття простору; сприйняття часу; ілюзія; галюцинація; мислення; операції мислення; види мислення.

З метою глибокого засвоєння навчального матеріалу при самостійному вивченні теми студенту варто особливу увагу зосередити на таких аспектах:

Відчуття як здатність сприймати властивості зовнішнього світу за допомогою органів чуття. Види відчуттів: пропріоцептивні (сигнал від мускулів та зв'язок який інформує про рух і положення тіла: відчуття рівноваги); інтероцептивні (ті, що не можна зрозуміти за допомогою зовнішніх рецепторів: біль, жаль, сум); екстероцептивні (відображення що мають своїм об'єктом властивості зовнішнього середовища. Поділяються на дистантні: зір (сприймання образів предмету за допомогою заломлення відображення в кришталику ока), слух (сприймання звукових коливань повітря за допомогою рецепторів вуха), нюх (сприймання хімічних властивостей повітря за допомогою рецепторів що знаходяться в носовій порожнині) та

контактні: дотик (сприймання предметів за допомогою рецепторів, що знаходяться на поверхні тіла), смак (сприймання смакових властивостей предмета під час дії на рецептори язика)); органічні відчуття (голод, спрага, больові).

Загальні властивості відчуттів: якість, інтенсивність, тривалість, післядія (коли предмету відчуття уже не має, але образ його існує), пороги чутливості: нижній (мінімальна сила подразника що включає відчуття), верхній (максимальна сила подразника), диференційований (мінімальна різниця в силі двох подразників, що викликає ледь помітну різницю відчуттів), адаптація (пристосування до дії подразника), сенсibiliзація (підвищення чутливості в результаті взаємодії відчуттів та появи подразника), синестезія (виникнення під дією одного подразника відчуття характерного для іншого).

Сприймання (перцепція) як процес відображення предметів і явищ об'єктивної дійсності що діють на органи чуття в даний момент. Основні відмінності відчуття і сприймання. Особливості сприймання: цілісність (сприймання добудовує образи, заповнює відчуття досвідом); структурність; константність; осмисленість (виділення фігури з фону); апперцепція (залежність сприймання від попереднього досвіду). Види сприймання: 1) сприймання простору, сприймання руху (відображає зміни положення, яке об'єкти займають у просторі); 3) сприймання часу (пов'язане з фізичним процесом, не має аналізатора).

Порушення сприймання: 1) гіперстезія (підвищення чутливості); 2) гіпостезія – зниження чутливості; 3) ілюзія – властиве усім людям помилкове сприймання об'єкту. Екстрасенсорне сприймання – сприймання, що відбувається без органів сприймання. Умови необхідні для розвитку сприймання: активна взаємодія з об'єктом, наявність зворотнього зв'язку, спостережливність, увага, мислення, сконцентрованість, емоційність.

Пам'ять як форма психічного відображення дійсності, яка полягає у запам'ятовуванні, збереженні та послідовному відтворенні індивідом його досвіду. Механізми пам'яті досліджують у межах різних наук, насамперед фізіології, біохімії, психології. Пам'ять забезпечує спільна робота функціональних блоків мозку, значну роль серед яких відіграє блок обробки, приймання й зберігання інформації. Нейрони цього блоку здатні зберігати сліди збуджень і зв'язати їх з параметрами нової інформації. Інформація, що надходить, недовго циркулює у замкнених нервових колах. Процеси запам'ятовування та збереження являють собою утворення тимчасових нервових зв'язків між новою інформацією і тією, що була вже закріплена. Процес відтворення – це відновлення цих зв'язків, а забування – їхнє гальмування. Тривале збереження інформації перебуває під контролем лобових частин мозку і у разі їхнього травмування процес відтворення стає безконтрольним.

Розрізняють такі головні процеси пам'яті: запам'ятовування, зберігання, відтворення та забування. Запам'ятовування - закріплення образів, уявлень, думок, дій, переживань та зв'язків між ними через контакти нових даних із набутих раніше досвідом. Існує мимовільне і довільне запам'ятовування. Мимовільне запам'ятовування здійснюється без спеціально поставленої мети запам'ятати. На мимовільне запам'ятовування впливають яскравість, емоційна забарвленість предметів. Усе, що емоційно впливає на нас, ми запам'ятовуємо незалежно від свого наміру запам'ятати. Довільне запам'ятовування характеризує наявність завдань та мотиву. Воно має цілеспрямований характер, у ньому використовують спеціальні засоби та прийоми запам'ятовування.

Класифікація видів пам'яті: 1) За характером активності: Рухова - полягає у запам'ятовуванні та відтворенні людиною її рухів. Така необхідність виникає у практичній діяльності людини: виробничій, навчальній. Емоційна – полягає у відтворенні емоцій та почуттів. Емоційна пам'ять є сильнішою за інші. Емоції запам'ятовуються не самі по собі, а залежно від об'єкта, що їх викликають. Словесно-логічна - її змістом є наші думки, почуття, судження. Думки не виникають без мови, тому пам'ять не тільки логічна, але й словесна. Образна – залежить від аналізаторів. Це пам'ять на зорові, слухові, нюхові, дотикові образи. У ній зберігаються картини навколишнього світу, звуки, запахи, які колись сприймала людина; 2)

За характером цілей діяльності: Мимовільна - запам'ятовування та відтворення інформації без установки на запам'ятовування. Цікавими з цього приводу є думки П.Зінченко, який встановив закономірність - чим активніше людина працює з матеріалом, тим більшою є ймовірність логічного запам'ятовування. Довільна – передбачає визначення певної мети запам'ятовування, коли виникає потреба у навмисному заучуванні матеріалу. Мимовільна пам'ять передуює довільній і виступає необхідною умовою її виникнення. 3) За тривалістю запам'ятовування та збереження: Миттєва – у ній інформація зберігається дуже короткий час (від 0,3 до 2 секунд) і фіксує відображення дійсності на рівні рецепторів. Короткочасна – у ній інформація зберігається кілька десятків секунд. Це пам'ять, що обслуговує поточну роботу з образами, поняттями і словами. Оперативна – забезпечує запам'ятовування та відтворення оперативної інформації, потрібної для використання у поточній діяльності. Тобто, триває протягом виконання роботи. Довготривала – обмежена за обсягом і тривалістю зберігання інформації віком життя людини. Це основне сховище досвіду людини. Час збереження інформації у довготривалій пам'яті обмежений людським життям.

Види порушень пам'яті: Гіперфункція - підсилення запам'ятовування; амнезія - 100% забування нової інформації; гіпомнезія - послаблення запам'ятовування; парамнезія - плутані обмани пам'яті; конфібуляція - одностороннє пригадування (людина пригадує лише те, що хоче згадати).

Продуктивність пам'яті - це обсяг, швидкість, точність, довготривалість. Особливості розвитку пам'яті:

Поняття про мислення як опосередковане, узагальнене відображення дійсності завдяки якому індивід виділяє істотні ознаки предметів і явищ і розкриває їх взаємозв'язки. Форми мислення: 1) поняття (думка, у якій відтворені загальні, суттєві та відмінні ознаки предметів і явищ дійсності); 2) судження (відтворення зв'язків між предметами і явищами дійсності або між їх ознаками. Види суджень: загальні, часткові, одиничні); 3) умовивід (зв'язок між думками в результаті якого з одного або декількох суджень отримуємо інше. Види: індуктивні (від часткового до загального) та дедуктивні (від загального до часткового)).

Види мислення: теоретичне (понятійне, образне); практичне (наочно-дійове, наочно-образне); словесно-логічне; інтуїтивне; логічне.

Індивідуальні особливості мислення: самостійність, швидкість, гнучкість. Стили мислення: синтетичний, ідеалістичний, прагматичний, аналітичний, реалістичний. Творче мислення. Основні якості творчого мислення, що проявляються в умінні знайти питання які підлягають з'ясуванню); динамічність мислення (здатність швидко, творчо орієнтуватись у справі); оперативність мислення (підключення розумових операцій); широта мислення (продуктивність творчої роботи при розв'язанні проблем); глибина (проявляється у виявленні суттєвих ознак, зв'язків і відносин між предметами і явищами); логічність (розвиток послідовності мислительного процесу); критичність (основа мислительного процесу, без якого неможливо встановити істину). Визначення стилю мислення.

Семінарське заняття 2

Тема: Темперамент

Питання для усного опитування та дискусії

- 11.1. Історія розвитку вчення про темперамент.
- 11.2. Загальна характеристика темпераменту.
- 11.3. Характеристика типів темпераменту.
- 11.4. Вплив темпераменту на діяльність.

Аудиторна письмова робота

Виконання студентами тестових завдань з питань теми заняття.

Методичні вказівки

Ключовими термінами, на розумінні яких базується засвоєння навчального матеріалу

теми, є: темперамент; тип нервової системи; холерик; сангвінік; флегматик; меланхолік; атлетик; астенік; пікнік; динамічність; лабільність нервової системи.

З метою глибокого засвоєння навчального матеріалу при самостійному вивченні теми студенту варто особливу увагу зосередити на таких аспектах: Темперамент – це індивідуальні особливості людини, які визначають динаміку протікання її психічної діяльності.

Під динамікою розуміють темп, ритм, тривалість, інтенсивність психічних процесів, а також деякі зовнішні особливості поведінки людини – рухливість, активність, швидкість чи повільність реакцій і тощо. Темперамент – це біологічна основа особистості на якій вона розвивається як соціальна істота. Темперамент характеризує динамічність особистості, але не характеризує її переконань, поглядів, інтересів, не є показником цінності чи малоцінності особистості, не визначає її можливості. Виокремлюють наступні основні компоненти, які визначають темперамент:

1. Загальна активність психічної діяльності та поведінки людини проявляється у різній мірі прагнень активно діяти, засвоювати та перетворювати навколишню дійсність, проявляти себе у діяльності. Вираження загальної активності у людей є різним. Існує можливість визначення двох крайнощів: з однієї сторони – інертність, пасивність, з іншої – енергійність, активність, наполегливість у діяльності. Між цими двома полюсами розташовуються представники різних типів темпераменту.

2. Рухова (моторна) активність передає стан активності руху, мовлення. Відтворюється у швидкості, силі, різкості, стриманості людини.

3. Емоційна активність проявляється в емоційній вразливості, імпульсивності, емоційній рухливості (швидкість виникнення і згасання емоційних станів).

Серед усіх інших психічних явищ властивості темпераменту найбільш залежні від фізіологічних особливостей. Вирішення питання про фізіологічну основу темпераменту протягом історії науки було неоднозначним. Погляди розподілились на дві основні групи: гуморальних та морфологічних теорій темпераменту.

Древньогрецький лікар Гіппократ (460-377 рр. до н.е.) доводив, що темперамент – це варіанти перебігу однакових захворювань у різних людей. Він вважав, що в організмі людини є чотири рідини, одна з яких переважає: кров (лат. sanguis) – у сангвініка, слиз (грецьк. phlegma) – у флегматика, жовч (грецьк. chole) – у холерика, чорна жовч (грецьк. melana chole) у меланхоліка. Під темпераментом Гіппократ розумів анатомо-фізіологічні та психологічні особливості людини. Цей тип теорій темпераменту названо гуморальним (лат. humor – рідина). Поняття про типи нервової системи (за І.Павловим): 1) сильний, неврівноважений (з домінуванням процесів збудження); 2) сильний, врівноважений, рухливий; 3) сильний, врівноважений, інертний; 4) слабкий. Вчення Кречмера, Шелдона про темперамент (темперамент залежить не від фізіологічних ознак нервової системи, а від загальної конституції організму, зовнішніми показниками якого є тілобудова).

Значення темпераменту у трудовій і навчальній діяльності людини. Поняття про характер як сукупність індивідуально-своєрідних ознак, що проявляються у типових для особистості способах діяльності, визначаються у типових обставинах і характеризуються відношенням особистості до цих обставин.

Семінарське заняття 3

Тема: Характер

Питання для усного опитування та дискусії

- 12.1. Історія розвитку вчення про характер.
- 12.2. Класифікація типів характеру.
- 12.3. Акцентуації характеру.
- 12.4. Сензитивні періоди формування характеру.

Аудиторна письмова робота

Виконання студентами тестових завдань з питань теми заняття.

Методичні вказівки

Ключовими термінами, на розумінні яких базується засвоєння навчального матеріалу теми, є: характер; акцентуація характеру; інтроверт; екстраверт; гіпертимний тип; дистимічний

тип; застрягаючий тип; збудливий тип; тривожний тип; демонстративний тип; екзальтований тип; педантичний тип; емотивний тип.

З метою глибокого засвоєння навчального матеріалу при самостійному вивченні теми студенту варто особливу увагу зосередити на таких аспектах: характер; акцентуація характеру; інтроверт; екстраверт; сенситивні періоди формування характеру.

Термін «характеристика» для опису індивідуальних особливостей людини вперше вжив грецький філософ Теофраст. Але його «характеристики» вживалися лише для опису моральних якостей людини. У тому ж сенсі термін «характер» вжив Лабрюйєр, який під характером розумів дещо, що передує соціально – моральній природі людини. У цьому значенні характер розуміється як дещо повністю протилежне темпераменту.

Характер – це сукупність стійких, індивідуальних особливостей особистості, які виникають і проявляються у діяльності і спілкуванні та обумовлюють типові для індивіда способи поведінки.

Характер обумовлений культурою та вихованням. Він проявляється: у ставленні до інших людей (повага, принциповість); по відношенню до себе (критика, впевненість); до справи; до речей (охайність).

На формування характеру найбільше впливає родина, перш за все наявність дітей, братів, сестер. На сьогодні не доведено, що характер пов'язаний з конституційною тілобудовою. Типи характерів.

Акцентуація - крайні варіанти норми, надмірна вираженість окремих рис характеру. Сензитивний, гіпертимний, педантичний, циклоїдний та інші типи акцентуації характеру.

Формування характеру: сензитивні (найбільш чутливі) періоди для формування характеру – 2-3 роки; 9-10 років. Батькам слід пам'ятати, що надлишок добра формує егоїзм, байдужість породжує некоммунікбельність. Ділові якості дитини формуються в іграх, у домашній праці. Риси пов'язані із ставленням до людей починають формуватися у молодших класах.

Характер впливає на інші риси особистості – на пізнавальні, емоційні процеси та стани, але від інших особливостей особистості характер відрізняється ранньою спрямованістю та стійкістю.

Темперамент змінити майже не можливо, а на характер можна впливати. Найкраще характер проявляється у вчинках і у екстремальних ситуаціях.

1.4. Самостійна робота студентів

Тема 1: Особливості центральної нервової системи людини

Завдання. У зошиті для самостійної роботи надайте письмово чіткі відповіді на питання:

1. З чого складається центральна нервова система людини?
2. Охарактеризуйте діяльність трьох основних блоків головного мозку людини.
3. Що є найважливішим принципом будови кори головного мозку?
4. У чому значення безумовних рефлексів?
5. У чому значення умовних рефлексів?
6. Що є основною синтезуючою діяльністю кори мозку?
7. Що є основою особистості?
8. Дитина народжується із сформованою психікою, чи вона формується з віком?
9. Що найбільшою мірою впливає на формування самосвідомості?
10. Які основні фізіологічні механізми функціонування мозку?

Тема 2: Розвиток особистості

Завдання. У зошиті для самостійної роботи надайте письмово чіткі відповіді на питання:

1. Наведіть визначення поняття розвиток особистості.
2. Наведіть визначення поняття онтогенез психічного розвитку особистості.
3. Проаналізуйте онтогенез психіки людини як єдність біологічних та соціальних умов.
4. Розкрийте шляхи соціалізації індивіда.
5. Проаналізуйте вплив соціальних умов на психічний розвиток індивіда.
6. Наведіть рушійні сили розвитку особистості.
7. Охарактеризуйте періодизацію розвитку особистості.

8. Розкрийте стадії у розвитку самосвідомості.
9. Розкрийте питання самооцінки та регуляції поведінки.
10. Розкрийте вплив виховання і навчання на психічний розвиток особистості.

Тема 3: Пізнавальні процеси особистості

Завдання. У зошиті для самостійної роботи надайте письмово чіткі відповіді на питання:

1. У чому виявляється пізнавальна діяльність особистості?
2. Наведіть структуру пізнавальної сфери особистості.
3. Дайте визначення поняття відчуття.
4. Що є фізіологічною основою відчуттів?
5. Яким чином відбувається процес відчуття?
6. Які різновиди відчуттів ви знаєте? Охарактеризуйте їх.
7. Які властивості сприйняття?
8. Наведіть класифікацію сприйняття.
9. Які функції сприйняття?
10. Які існують види порушення сприйняття?

Тема 5: Увага та її розвиток

Завдання. У зошиті для самостійної роботи надайте письмово чіткі відповіді на питання:

1. Дайте визначення поняття увага.
2. Як класифікують види уваги?
3. Дайте визначення поняття мимовільна увага.
4. Дайте визначення поняття довільна увага.
5. Дайте визначення поняття післядовільна увага.
6. Які є властивості уваги?
7. У чому полягають особливості переключення уваги?
8. У чому полягають особливості стійкості уваги?
9. У чому полягають особливості концентрації уваги?
10. Наведіть умови, які полегшують зосередженість уваги.

Тема 6: Уява та творчість

Завдання. У зошиті для самостійної роботи надайте письмово чіткі відповіді на питання:

1. У чому виявляється сутність уяви?
2. Які є види уяви?
3. У чому виявляється відтворювальна (репродуктивна) уява?
4. У чому виявляється творча (продуктивна) уява?
5. У чому виявляється активна і пасивна уяви?
6. Яким чином уяву поділяють за змістом?
7. Як відбувається процес уяви?
8. Розкрийте стадії творчого процесу.
9. Які головні характеристики уяви?
10. Яку роль і місце займає процес уяви у практичній діяльності?

Тема 7: Темперамент і особистості

Завдання. У зошиті для самостійної роботи надайте письмово чіткі відповіді на питання:

1. Дайте визначення поняття темперамент.
2. Охарактеризуйте історію розвитку вчення про темперамент.
3. Проаналізуйте типи нервової системи (за І.Павловим).
4. Розкрийте визначення поняття сенситивність.
5. Розкрийте визначення поняття реактивність.
6. Розкрийте співвідношення реактивності і активності.
7. Розкрийте співвідношення пластичності і ригідності.

8. Розкрийте визначення поняття емоційна збудливість як психологічна характеристика типів темпераменту.
9. Які виділяють типи темпераменту за конституційною тілобудовою.
10. Розкрийте значення темпераменту у трудовій і навчальній діяльності людини.

Тема 8: Характер

Завдання. У зошиті для самостійної роботи надайте письмово чіткі відповіді на питання:

1. Яка історія вчення про характер?
2. Дайте визначення поняття характер.
3. Розкрийте питання рис характеру як мотивів.
4. Яка система ознак характеру.
5. Хто і коли першим почав вивчати характер?
6. Хто визначив типи характеру екстраверт, інтроверт?
7. Охарактеризуйте тип характеру екстраверт.
8. Охарактеризуйте тип характеру інтроверт.
9. Дайте визначення поняття акцентуація характеру.
10. Проаналізуйте співвідношення понять: спадковість і характер; характер і темперамент; характер і діяльність.

Тема 9: Здібності

Завдання. У зошиті для самостійної роботи надайте письмово чіткі відповіді на питання:

1. Дайте визначення поняття здібності.
2. Дайте визначення поняття обдарованість.
3. Дайте визначення поняття талант.
4. Дайте визначення поняття геніальність.
5. Який взаємозв'язок задатків і здібностей?
6. Наведіть рівні здібностей.
7. У чому виявляються загальні здібності?
8. У чому виявляються спеціальні здібності?
9. На які види поділяються здібності?
10. Які особливості розвитку здібностей?

1.5. Індивідуальні завдання

Індивідуальні завдання виконуються у вигляді підготовки двох реферативних повідомлень та складання за їх змістом блок-схеми (перше повідомлення і блок-схема із розглядом актуальних проблем педагогіки вищої школи, друге – психології вищої школи) або розробки комп'ютерної презентації щодо психолого-педагогічних проблем вищої школи.

1.5.1. Основні вимоги до написання рефератів

Реферат, незалежно від теми, містить визначені реквізити: титульна сторінка встановленого зразка, вступ, розділи, висновки, список використаних джерел і додатки (у разі необхідності). У вступі розкривається місце обраної теми в контексті актуальних психолого-педагогічних проблем. В основній частині розкривається суть обраної теми та аналізуються існуючі проблеми. В кінці реферату підводяться короткі підсумки викладеного дослідження.

Обов'язково в тексті повинні бути посилання на джерела, що були використані при написанні реферату. Посилання подаються у квадратних дужках з вказівкою номера джерела, за яким воно внесене у список використаних джерел, та сторінки (якщо подається точна цитата або числові дані), наприклад [4, с.7].

Технічні вимоги: текст має бути набраний шрифтом Times New Roman, 14 кеглем через 1,5 інтервали. Поля: верхнє – 2,0 см, нижнє – 2,0 см, ліве – 3,0 см, праве – 1,0 см. Загальний обсяг реферату-огляду – від 10 до 15 сторінок формату А4.

1.5.2. Теми рефератів

1. Проблема особистості у гуманістичній психології.
2. Проблема особистості у гештальт-психології.
3. Проблема особистості у когнітивній психології.
4. Характеристика творчої особистості.
5. Прийоми розвитку здібностей особистості.
6. Прийоми розвитку пам'яті особистості.
7. Проблема особистості у психології.
8. Соціалізація особистості.
9. Особливості прояву темпераменту особистості.
10. Центральна нервова система людини.
11. Особливості прояву характеру особистості.
12. Теорії розвитку мислення особистості.
13. Особистість і діяльність.
14. Мотивація та пізнавальні процеси.
15. Розвиток здібностей.
16. Прийоми розвитку творчого мислення.
17. Прийоми розвитку уваги.
18. Уява і творчість.
19. Характеристика темпераменту особистості.
20. Управління емоціями.

1.6. Підсумковий контроль

Підсумковий семестровий контроль проводиться у формі усного заліку.

1.6.1. Питання для підсумкового контролю

1. Донауковий період розвитку психології.
2. Теорія З.Фрейда.
3. Теорія К.-Г. Юнга.
4. Теорія А. Адлера.
5. Біхевіористичний напрям психології.
6. Гуманістична психологія.
7. Когнітивна психологія.
8. Гештальт-психологія.
9. Галузі психології.
10. Зв'язок психології з іншими науками.
11. Загальна характеристика методології і методів психологічної науки.
12. Експеримент як метод психології, його види.
13. Спостереження як метод психології, його види.
14. Метод тестування, види тестів.
15. Характеристика методів опитування.
16. Поняття про особистість. Індивід. Індивідуальність.
17. Структура особистості: психічне, біологічне та соціальне.
18. Розвиток особистості, його характеристика.
19. Мотивація діяльності і поведінки особистості.
20. Концепції особистості.
21. Будова нервової системи людини.
22. Будова великих півкуль головного мозку.
23. Рефлекторна діяльність мозку.
24. Нервові процеси та їх значення.
25. Розвиток психіки та свідомості в онтогенезі.
26. Відчуття, його види та властивості.
27. Сприйняття, його види та властивості.
28. Порушення сприймання.

29. Пам'ять, класифікація видів.
30. Процеси пам'яті.
31. Види порушень пам'яті. Розвиток пам'яті.
32. Мислення, його види.
33. Загальна характеристика темпераменту.
34. Характеристика типів темпераменту.
35. Характер. Особливості формування характеру.
36. Акцентуації характеру як крайні варіанти норми.
37. Характеристика здібностей.
38. Структура здібностей.
39. Розвиток здібностей.
40. Характеристика уваги. Фізіологічна основа уваги. Функції уваги.
41. Класифікація видів уваги.
42. Властивості уваги.
43. Характеристика уяви. Фізіологічна основа уяви. Функції уяви.
44. Класифікація видів уяви.
45. Види образів уяви. Засоби створення образів уяви.
46. Розвиток уяви.
47. Дайте визначення поняття «особистість».
48. Дайте визначення поняття «індивідуальність».
49. Дайте визначення поняття «індивід».
50. Дайте визначення поняття «психіка».
51. Дайте визначення поняття «мислення».
52. Дайте визначення поняття «увага».
53. Дайте визначення поняття «уява».
54. Дайте визначення поняття «психіка».
55. Дайте визначення поняття «експеримент».
56. Дайте визначення поняття «пам'ять».
57. Дайте визначення поняття «відчуття».
58. Дайте визначення поняття «архетип».
59. Дайте визначення поняття «темперамент».
60. Дайте визначення поняття «характер».

1.6.2. Приклад залікового білету

1. Мотивація діяльності і поведінки особистості.
2. Характеристика типів темпераменту.
3. Дайте визначення поняття «індивідуальність».

1. Мотивація діяльності і поведінки особистості

Мотивація – система потреб людини, спрямованих на досягнення конкретної мети.

Мотив – той внутрішній стан особистості, що визначає її дії на певний момент часу. Мотив – це усвідомлена потреба.

Мотивація діяльності та поведінки особистості знаходять своє відтворення у спрямованості особистості.

Спрямованість це складна ознака особистості, що включає систему мотивів, активність людини та вибірковість взаємин.

Структура спрямованості складається із світогляду, ідеалів, потягів, бажань, інтересів, нахилів. Зупинимось на їх розуміння детальніше.

Інтерес – емоційно забарвлена інтелектуальна вибірковість. Інтерес виникає тоді, коли його об'єкт викликає емоційний відгук. В інтересі поєднується емоційне і раціональне.

Види інтересів

Безпосередні – пов'язані з емоційною привабливістю діяльності, спрямованої на відповідний об'єкт.

Опосередковані – стосуються результату діяльності. У них переважає компонент розуму.

Безпосередні і опосередковані інтереси тісно пов'язані між собою.

Кількісні характеристики інтересів

- широта (кількість об'єктів, які мають для особи стійку значущість. Є необхідною, але недостатньою умовою гармонійного розвитку особистості;
- глибина (міра проникнення особистості у зміст об'єкта. Поверхові знання з багатьох галузей призводять до дилетанства);
- стійкість (тривалість збереження інтересу. Стійкими є інтереси, які відповідають основним потребам.

Прагнення – мотиви, у яких виявляються потреби особистості в умовах спеціально організованої діяльності.

Бажання становить більш або менш чітке усвідомлення мети.

Установка – це стійка схильність індивіда до певної форми реагування за допомогою якої може бути задоволена та чи інша потреба.

Американські психологи вивчаючи соціальні впливи, особливу увагу звертають на теорію когнітивного дисонансу Фестінгера: існує відповідність між тим, що людина знає, у що вірить і тим, що вона робить.

Дисонанс може бути викликаний новою інформацією, яку людина або приймає і змінює свою поведінку згідно з новими даними або не приймає її (запобігає їй).

Світогляд – головна соціально-психологічна характеристика особистості, головний мотив її діяльності.

Погляди – перехід від знань до переконань.

Перспектива – така мета, яка своєю можливістю здійснення приваблює увагу людини і є поштовхом до дії.

Підводячи висновок, варто зазначити наявність наступної закономірності: чим активніше у спрямованості особистості відтворюються її складові, тим більш чітко визначена мотивація діяльності та поведінки особистості.

2. Характеристика типів темпераменту.

Темперамент – це індивідуально – своєрідні ознаки психіки, що означають динаміку психічної діяльності людини.

Кречмер та Шелдон виділяють три типи темпераменту залежно від конституційної тілобудови: астеник; атлетик; пікнік.

І.Павлов у своїй концепції виділяв 4 типи темпераменту в залежності від типу нервової системи:

1. Сильний, врівноважений, рухливий – сангвінік.
2. Сильний, врівноважений, інертний – флегматик.
3. Сильний, неуврівноважений, збудливий – холерик.
4. Слабкий тип – меланхолік.

Сангвінік людина з помітною психічною активністю, яка швидко реагує на події, прагне до частоті зміни вражень, рухлива, з виразною мімікою, жестами. Спокійний тип, енергійний, діловитий, часто проявляє поспішливість при прийнятті рішень.

Холерик здатний віддаватися захоплюючій справі, швидкий, схильний до емоційних спалахів, різкої зміни настрою, імпульсивний, впертий, необразливий, комунікабельний, невразливий, незлобний, неуврівноважений.

Флегматик спокійний, наполегливий, завзятий трудівник, має стійку увагу. Почуття виникають повільно, але відрізняються тривалістю і стриманістю. Рідко виходить із себе. Ззовні слабо виявляє почуття.

Меланхолік вразливий, із глибокими переживаннями, які відрізняються повільністю свого перебігу. Замкнутий, сором'язливий, нерішучий. У спокійному знайомому оточенні почуває себе добре, завзятий трудівник.

Темперамент впливає на індивідуальний стиль діяльності, але він визначається не лише темпераментом (а й досвідом, здібностями, компенсаторними механізмами). Жоден тип темпераменту не має переваги щодо ефективності діяльності в цілому (монотонна діяльність – флегматик, швидка – холерик). Проте досить важливим є сумісність типів темпераменту у спільній діяльності (наприклад, меланхолік і холерик). Людям різних типів темпераменту слід використовувати сильні сторони і звільнитися від негативних.

Висновки: різниця у типі темпераменту, це не різниця у рівні можливостей, а своєрідний прояв психіки. Хороших чи поганих типів темпераменту, як і чистих видів темпераменту, не існує.

3. Дайте визначення поняття «індивідуальність».

Індивідуальність – неповторне поєднання психологічних особливостей людини, що утворюють її відмінність від інших людей. Це найвужче за змістом поняття у порівнянні з поняттями індивід, особистість, людина. Проявляється у здібностях людини, у домінуючих потребах, інтересах, у типі темпераменту, рівні розвитку інтелекту.

2. Схема нарахування балів

2.1. Нарахування балів студентам з навчальної дисципліни здійснюється відповідно до такої схеми:

2.2. Обсяг балів, здобутих студентом під час лекцій з навчальної дисципліни, обчислюється у пропорційному співвідношенні кількості відвіданих лекцій і кількості лекцій, передбачених навчальним планом, і визначається згідно з додатками 1 і 2 до Положення про організацію освітнього процесу в Хмельницькому університеті управління та права.

З цієї навчальної дисципліни передбачено 8 лекційних занять за денною формою навчання.

Отже, студент може набрати під час лекцій таку кількість балів:

2.3. Обсяг балів, здобутих студентом під час лекцій з навчальної дисципліни, обчислюється у пропорційному співвідношенні кількості відвіданих лекцій і кількості лекцій, передбачених навчальним планом, і визначається згідно з додатками 1 і 2 до Положення про організацію освітнього процесу в Хмельницькому університеті управління та права.

З цієї навчальної дисципліни передбачено 3 лекційних заняття за заочною формою навчання.

Отже, студент може набрати під час лекцій таку кількість балів:

№ з/п	Форма навчання	Кількість лекцій за планом	Кількість відвіданих лекцій		
			1	2	3
1.	заочна	3	1,7	3,3	5,0

2.4. Обсяг балів, здобутих студентом під час семінарських занять, обчислюється за сумою балів, здобутих під час кожного із занять, передбачених навчальним планом, і визначається згідно з таблицею 4.2. Положення про організацію освітнього процесу в Хмельницькому університеті управління та права.

З цієї навчальної дисципліни передбачено проведення 3 семінарських заняття за заочною формою навчання

2.5. Перерозподіл кількості балів в межах максимально можливої кількості балів за самостійну роботу студентів та виконання індивідуальних завдань, наведено в наступній таблиці:

№ з/п	13 тем	Усього балів													
		1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	
1.	Максимальна кількість балів за самостійну роботу	-	-	4	-	4	4	-	-	5	4	4	4	5	34
2.	Максимальна кількість балів за індивідуальні завдання	6													
	Усього балів	40													

3. Рекомендовані джерела

Тема 1

1. Варій М.Й. Загальна психологія: підручник. К.: «Центр учбової літератури», 2017. 968 с.
2. Виготський Л. С. Психологія розвитку особистості. Харків: Основа, 2018. 412 с.
3. Гуменюк О.Г. Психологія загальна і професійна: підручник за модульно-рейтинговою системою навчання для студентів внз. К.: КНТ, 2012. 460 с.
4. Жуков С.М. Історія психології: навч. посіб.. К.: Центр навчальної літератури, 2006. 224 с.
5. М'ясоїд П.А. Загальна психологія: підручник [для студ. вищ. навч. закл.]. К.: Либідь, 2018. 306 с.
6. Савчин М.В. Загальна психологія: навч. посібник. К.: ВЦ «Академія», 2024. 352 с.

Тема 2

1. Гуменюк О.Г. Психологія загальна і професійна: підручник за модульно-рейтинговою системою навчання для студентів внз. К.: КНТ, 2012. 460 с.
2. Корольчук М.С. Психологія: схеми, опорні конспекти, методики: навч. посіб. К.: Ельга Ніка-ентр, 2018. 318с.
3. Кормишев М.В. Методичні матеріали до лекційного курсу «Загальна психологія». К.: Каравела, 2021. 184 с.
4. М'ясоїд П.А. Загальна психологія: підручник [для студ. вищ. навч. закл.]. К.: Либідь, 2018. 306 с.
5. Трофімов Ю.Л. Психологія: навч. посіб. К.: «Знання»; 2010. 376 с.

Тема 3

1. Варій М.Й. Загальна психологія: підручник. К.: «Центр учбової літератури», 2017. 968 с.
2. Гуменюк О.Г. Психологія загальна і професійна: підручник за модульно-рейтинговою системою навчання для студентів внз. К.: КНТ, 2012. 460 с.
3. Волошина В.В., Долинська Л.В. Загальна психологія: Практикум: навч. посібник. К.:

Каравела, 2023. 286 с.

4. Лазурський О. С. Психологія особистості: підходи та моделі. Одеса: Маяк, 2017. 275 с.

5. Максименко С.Д. Загальна психологія. Видання 3-є, перероблене та доповнене: навч.-метод. пос..К.: Центр учб. літ-ри, 2008. 272 с.

6. Савчин М.В. Загальна психологія: навч. посібник. К.: ВЦ «Академія», 2024. 352 с.

Тема 4

1.Буняк Н.А. Загальна психологія: лекції. Тернопіль: Вид-во ТНТУ ім. І. Пулюя, 2017. 300 с.

2. Варій М.Й. Загальна психологія: підручник. К.: «Центр учбової літератури», 2017. 968 с.

3. Лисенко І. В., Олійник Г. С. Формування самосвідомості у сучасної молоді: посібник. Тернопіль: Видавництво “Тернопіль”, 2017. 205 с.

4. Петрова Т. В. Психологічні аспекти розвитку особистості: монографія. Харків: Харківський національний університет, 2020. 367 с.

5.Сергеєнкова О.П., Столярчук О.А., Коханова О.П., Пасєка О.В. Загальна психологія: навч. посібник. К.: Центр учбової літ-ри, 2012. 296 с.

Тема 5

1. Буняк Н.А. Загальна психологія: лекції. Тернопіль: Вид-во ТНТУ ім. І. Пулюя, 2017. 300 с.

2. Варій М.Й. Загальна психологія: підручник. К.: «Центр учбової літератури», 217. 968 с.

3. Волошина В.В., Долинська Л.В. Загальна психологія: Практикум: навч. посібник. К.: Каравела, 2023. 286 с.

4. Мясоєдов С. І. Особистість у контексті сучасної психології. Харків: Прапор, 2019. 345 с.

5. Титаренко Т. М. Дослідження особистості: психологічний аналіз. Київ: Вища школа, 2016. 275 с.

Тема 6

1. Варій М.Й. Загальна психологія: підручник. К.: «Центр учбової літератури», 2017. 968 с.

2. Гуменюк О.Г. Психологія загальна і професійна: підручник за модульно-рейтинговою системою навчання для студентів внз. К.: КНТ, 2012. 460 с.

3. М'ясоїд П.А. Загальна психологія: підручник [для студ. вищ. навч. закл.] К.: Либідь, 2008. 306 с.

4. Партико Т.Б. Загальна психологія: підр. для внз. К.: Видавничий Дім «Ін Юре», 2008. 410 с.

5. Соколов М. О. Самооцінка як ключовий компонент особистості: дослідження та аналіз. Донецьк: Донецький державний університет, 2019. 298 с.

Тема 7

1. Варій М.Й. Загальна психологія: підручник. К.: «Центр учбової літератури», 2017. 968 с.

2. Буняк Н.А. Загальна психологія: лекції. Тернопіль: Вид-во ТНТУ ім. І. Пулюя, 2017. 300 с.

3.Курова А.В., Крюкова М.А. Загальна психологія: навч.-метод. Посібник. Одеса: Фенікс, 2019. 153 с.

4.Партико Т.Б. Загальна психологія: підр. для внз. К.: Видавничий Дім «Ін Юре», 2008. 410 с.

5. Титаренко Т. М. Дослідження особистості: психологічний аналіз. Київ: Вища школа, 2016. 275 с.

Тема 8

1. Варій М.Й. Загальна психологія: підручник. К.: «Центр учбової літератури», 2017. 968 с.
2. Гуменюк О.Г. Психологія загальна і професійна: підручник за модульно-рейтинговою системою навчання для студентів внз. К.: КНТ, 2012. 460 с.
3. Волошина В.В., Долинська Л.В. Загальна психологія: Практикум: навч. посібник. К.: Каравела, 2023. 286 с.
4. Кормишев М.В. Методичні матеріали до лекційного курсу «Загальна психологія». К.: Каравела, 2021. 184 с.
5. Савчин М.В. Загальна психологія: навч. посібник. К.: ВЦ «Академія», 2024. 352 с.
6. Сергєєнкова О.П., Столярчук О.А., Коханова О.П., Пасєка О.В. Загальна психологія: навч. посібник. К.: Центр учбової літ-ри, 2012. 296 с.

Тема 9

1. Гуменюк О.Г. Психологія загальна і професійна: підручник за модульно-рейтинговою системою навчання для студентів внз. К.: КНТ, 2012. 460 с.
2. Дуткевич Т.В. Загальна психологія: конспекти лекцій: навч. посіб. Кам'янець-Подільський, 2018. 162 с.
3. Москалець В.П. Загальна психологія: підручник. К.: Вид-во Ліра-К, 2020. 564 с.
4. М'ясоїд П.А. Загальна психологія: підручник [для студ. вищ. навч. закл.]. К.: Либідь, 2008. 306 с.
5. Психологія: підручник [для студ. вищ. навч. закл.] / За ред. Ю.Л. Трофімова. К.: Либідь, 2011. 386 с.

Тема 10

1. Варій М.Й. Загальна психологія: підручник. К.: «Центр учбової літератури», 2017. 968 с.
2. Корольчук М.С. Психологія: схеми, опорні конспекти, методики: навч. посіб. [для студ. вищ. навч. закл.]. К.: Ельга Ніка-ентр, 2018. 318 с.
3. Максименко С.Д. Общая психология: учебник [для студ. вузов]. К.: «Ваклер», 2018. 220 с.
4. М'ясоїд П.А. Загальна психологія: підручник [для студ. вищ. навч. закл.]. К.: Либідь, 2008. 306 с.
5. Психологія: підручник [для студ. вищ. навч. закл.] / За ред. Ю.Л. Трофімова. К.: Либідь, 2011. 386 с.

Тема 11

1. Варій М.Й. Загальна психологія: підручник. К.: «Центр учбової літератури», 2017. 968 с.
2. Гуменюк О.Г. Психологія загальна і професійна: підручник за модульно-рейтинговою системою навчання для студентів внз. К.: КНТ, 2012. 460 с.
3. Волошина В.В., Долинська Л.В. Загальна психологія: Практикум: навч. посібник. К.: Каравела, 2023. 286 с.
4. Кормишев М.В. Методичні матеріали до лекційного курсу «Загальна психологія». К.: Каравела, 2021. 184 с.
5. Савчин М.В. Загальна психологія: навч. посібник. К.: ВЦ «Академія», 2024. 352 с.
6. Сергєєнкова О.П., Столярчук О.А., Коханова О.П., Пасєка О.В. Загальна психологія: навч. посібник. К.: Центр учбової літ-ри, 2012. 296 с.

4. Інформаційні ресурси

1. libfree.com/174602857-psihologiyazagalna_psihologiya__maksimenko_sd_.
2. libfree.com/109995647-psihologiyazagalna_psihologiya__sergyeyenkova_op.
3. www.cul.com.ua/preview/Zagalna_Psihologia-Variy.pdf
4. www.info-library.com.ua/books-book-113.
5. www.cul.com.ua/preview/Zagalna_Psihologia-Variy.pdf

